

niedziela, 21.07.2024

Dzielenie się radością! [Mk 6, 30-34]

Apostołowie zebrali się u Jezusa i opowiedzieli Mu wszystko, co zdziałali i czego nauczali. A On rzekł do nich: «Pójdźcie wy sami osobno na pustkowie i wypocznijcie nieco». Tak wielu bowiem przychodziło i odchodziło, że nawet na posiłek nie mieli czasu. Odpłynęli więc na pustkowie, osobno. Lecz widziano ich odpływających. Wielu zauważyło to i zbiegli się tam pieszo ze wszystkich miast, a nawet ich wyprzedzili. Gdy Jezus wysiadł, ujrzał wielki tłum. Zlitował się nad nimi, byli bowiem jak owce nie mające pasterza. I zaczął ich nauczać o wielu sprawach.

>P<

Podsumowania, tabelki, bilanse, zyski, straty - także te terminy bliskie są współczesnemu człowiekowi. Złośliwi powiedzieliby, że w tym fragmencie apostołowie też przechwalają się u Jezusa tym, co zdziałali i udało się wykonać. Bardziej widziałbym w tym tekście dzielenie się radością. Uczniowie opowiadają Jezusowi, co dobrego się wydarzyło. Cieszą się, że mogli w Jego imię zrobić coś pozytywnego. Jezus widzi ich trud, zaangażowanie i zmęczenie, dlatego zachęca do odpoczynku i nabrania sił przed dalszą drogą. Czytając to Słowo, uradujmy się, że mamy w sobie potencjał dobra, że i nam niejednokrotnie udaje się robić coś wspaniałego i wymownego. Niech radość za to dobro przenika nasze serca.

-----fot. pixabay